

Rafiq MUSAZADƏ

Sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru

AMK-nin professoru

Bakı, Yasamal rayonu, Ələsgər Ələkbərov 7

Email: musazaderafiq@gmail.com

"KƏSMƏ ŞİKƏSTƏ" ZƏRBİ MUĞAMI HAQQINDA DEYƏCƏKLƏRİMİZ

Xülasə: Müəllif məqalədə aşiq sənəti, zərbi muğamlar və şikəstələr haqqında ətraflı məlumat verir. "Kəsmə şikəstə" zərbi muğamı haqqında mübahisəli yalnız fikirlərə qarşı tutarlı sübutlar və mütəxəssiz münasibəti ortaya qoyulur. Eyni zamanda "Kəsmə şikəstə"nin tarixi mənşəyi və ifa xüsusiyyətləri açıqlanır.

Açar sözlər: "Kəsmə şikəstə", aşiq, zərbi muğam, şikəstələr, Şirvan, Saritorpaq

Mövzumuzu ölməz xalq şairimiz, aşiq sənətinin vurğunu, alovlu sənətkar Zəlimxan Yaqubun sözləri ilə başlamaq istərdik: "Allahın Azərbaycan xalqına əvəzsiz bir nemət kimi göndərdiyi ana saz, aşiq musiqisi min illərdir ki, ruhumuzun və könlümüzün xidmətindədir. Bu zəngin irsi zaman-zaman yaranan, yaşıdan, nəsildən-nəsilə, müqəddəs ərmağan kimi təqdim edən ulu ozanlar, böyük ustadlar olmuşlar.

Sazı yaranan sazbəndin də, sazi yayan və yaşıdan aşığından, hər ikisi sənəti elmi şəkildə təbliğ edən alimin də, aşiq musiqisi sənətinin zəngin, tükənməz havacat xəzinəsindən istifadə edən bəstəkarın da bir müqəddəs məqsədi vardır. O məqsəd ki, bizi dirildən və duruldan anamızın ruhundan, atamızın qeyrətindən doğrulub yapılmış ilahi qüdrətlə, sirlə, sehirlə ovsunla möcüzəylə dolu aşiq sənətini, saz dünyasını yaşatmalı, zənginləşməli dünyasını genişləndirməyə istiqamətləndirilməlidir".

Aşiq yaradıcılığı Azərbaycan xalq professional musiqisinin mühüm bir sahəsini təşkil edir. Tarixin çox qədim dövrlərindən başlayaraq inkişaf edib gələn bu zəngin yaradıcılıq irsi bu gün də daim inkişaf etməkdədir. Aşiq hələ qədim dövrlərdə ozan, bəlkə də ondan da əvvəller daha müxtalif adlarla adlandırılmış və özündə sənətin üç növünü - musiqi, rəqs və şeiri birləşdirən bir sənətkar olmuşdur. Aşıqlıq sənəti əsil mənada şairlikdən fərqli olaraq saz çalmaq, rəqs etmək, oxumaq, şifahi xalq ədəbiyyatının naşıl, dastan və başqa növlərinin toylardada, məclislərdə ifa edərək yaymaq deməkdir. Lakin bu ifaçı aşıqlar sırasında elə sənətkarlar da olmuşdur ki, onlar eyni zamanda yaratdıqları qoşmaları, dastanları ilə başqa peşəkar sənətkarlardan fərqlənmişlər.

Aşiq xalqın sevimliyi, onun qəlbini, ürəyinə daha yaxın sənətkardır. Onlar həmişə xalqın şad və qəməgin günlərində xalqla birlikdə sevilib, kədərlənmişlər. Məhz buna görə də aşiq ədəbiyyatı və aşiq sənəti xalq arasında rəğbətlə qarşılanaraq yaşamış və bu gün də yaşamaqdadır.

Azərbaycan aşıqlarının xüsusi adət-ənənələri, qayda və qanunları var. Ustad aşıqlar öz əsərlərində aşıqlığın yüksək ənənəvi qanun-qaydalarından dəfələrlə danışaraq, cavan aşıqlara, aşiq sənəti ilə maraqlananlara, bu peşənin o qədər də asan olmadığını, bu sənətkarların bilik, bacarıq, yüksək əxlaq və mənəvi keyfiyyətlərə başqalarından fərqləndiklərini göstərmişlər.

Azərbaycan aşıqlarının keçmiş əsrlərdəki nümayəndələri əsasən xalq yaradıcılıq nümunələrini ifa edən şəxsiyyətlər olmaqlar bərabər, şifahi xalq şeiri üslubunda yanan sənətkarların yaradıcılığını da geniş təbliğ edirdilər.

Aşiq poeziyasının gözəl nümunələrini yaranan qədim sənətkarlar xalq içərisində "dədə" adlanır və onlara böyük kəramət sahibi kimi baxılırdı. Öz əsərlərini xalq ruhunda yanan Qurbani, Tufarqanlı, Abbas və Xəstə Qasım kimi yaradıcı sənətkarların müəyyən hissəsi saz çalmaq, məclis keçirmək peşəsindən kənar olsalar da onların yaradıcılığı aşiq şeirinin bütün xüsusiyyətlərinə uyğun olduğu üçün "Ustad", "Dədə" "Aşiq" kimi adlarla şöhrətlənə bilmişlər.

Aşıq sənətinin mühüm xüsusiyyətlərini qeyd etdikdən sonra şifahi ənənəvi professional müşiqinin janrlardan biri sayılan zərbi müğamların bu sənətlə bağlılığını araşdırmağa çalışaq. Şifahi ənənəli professional müşiqinin aparıcı janrı olan müğamin inkişaf tarixinin tədqiqi göstərir ki, Azərbaycanda zərbi müğamların bir janrı kimi meydana gəlməsi qədim dövrlərdən başlayaraq XIX əsrin II yarısından etibarən inkişaf mərhələsini başlamışdır. Məlumdur ki, Azərbaycanda həm aşiq, həm də xanəndəlik sənətinin birləşmiş yüksəlişi məhz bu dövrə təsadüf edir. XIX əsrin axırları XX əsrin əvvəllərində demək olar ki, bütün Qafqazda müğam üçlüyündən ibarət olan sazəndə dəstəsi şöhrət tapır. Müğam ifaçılığı sənətində uğur qazanan sazəndə dəstəsi saatlarla ifa edilən müğamların əvəzinə yığcam yeni ifa növlərinin axtarışına meyl etməyə başlayır. Artıq XX əsrin əvvəllərində təşkil edilən "Şərq konsertləri" və "Şərq gecələri" konsertlərində ifaçılar kiçik zərbi müğam nömrələrinə geniş yer ayırmayaq üstünlük verirdilər.

Şikəstənin forma və quruluşu, melodiyası, poetik mətni və ifa tərzi aşiq müşiqisi ilə sıx bağlıdır. Dahi Ü.Hacıbəyli bu bağlılıq haqqında belə qeyd edərək yazar: "Şikəstə və bayatiya aşiq dəstəsinin dəstgahı demək olar. Çünkü, bu növ müşiqi təğənnisi əsl onların sənətidir" (1. s. 219). Başqa bir yerdə Üzeyir bəy "Aşıq sənəti" məqaləsində belə söyləyir: "Aşıqlar Azərbaycan bayatıları və şikəstələrinin ən yaxşı ifaçılarıdır. Azərbaycanda aşiqlar sazəndələrdən əvvəl meydana gəlmişdir" (1. s. 252).

Zərbi müğamların mənşəyi ilə bağlı bir sıra alımların elmi tədqiqatlarında bu müğamların və şikəstələrin, aşiq sənətində mövcud havalaların, xanəndə repertuarına adlanması ilə xarakterizə olunur. Zərbi müğamlar arasında "Arazbarı", "Qarabağ şikəstəsi", "Kəsmə şikəstə" və "Şirvan şikəstəsi" tam mənası ilə aşiq havasının xanəndə yaradıcılığında təqdim olunan variantıdır. Yəni adları çəkilən zərbi müğamların müşiqi məzmunu, forması, məqamı və ritmik xüsusiyyətləri tama-mılə üst-üstə düşür.

İndi isə yuxarıda adları çəkilən zərbi müğamlardan "Kəsmə şikəstə"nin yarandığı mühit, ifa xüsusiyyətləri və mənşəyi haqqında müəyyən fikir və düşüncələrimizi açıqlamağa çalışaq. Bu mövzuya münasibət bildirməyə səbəb sənətşünaslıq üzrə elmlər doktoru, professor Abbasqulu Nəcəfzadənin Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Memarlıq və İncəsənət İnstitutu tərəfindən nəşr olunmuş "Azərbaycan Müğamşünaslığı: problemlər və perspektivlər" (2015) adlı kitabında yazdığı "Bir daha zərbli müğamlar haqqında" məqaləsi olmuşdur. Burada bir neçə yalnız fikirlər bizi narahat etmişdir. Məsələn: müəllif iki yerdə qeyd edir: "Kəsmə şikəstə" aşiq yaradıcılığının məhsuludur. "Kəsmə şikəstə" zərbli müğaminin əsl adı "Bakı şikəstəsi" olmuşdur. Görünür həmin şikəstənin yaradıcıları Bakı sənətkarları olduğundan qədimdə "Bakı şikəstəsi" adlandırılub" (4. s. 389).

Burada ziddiyyətli fikirlər var. Sual olunur ki, qədimdə və ya sonralar Bakıda yaşamış və yaratmış hansı aşiq sənətinin nümayəndələri olubmu və onların nümayəndələri kimlərdir? Məlumatınız olsun ki, Bakıda Masazır kəndində yalnız bir, Həsən adlı aşiq olub. Bakıda toy məclislərinə ən çox Şamaxı və Salyan aşiqları dəvət olunardı. Əlində heç bir sübut və dəlil olmadan bütün məqalə boyu "Kəsmə şikəstə"nin yerinə "Bakı şikəstəsi" adını yazar. Hələ bu az deyilmiş kimi ar-dınca başqa bir yalnızlığa yol verərək yazar: "Bakı şikəstəsi"nə Bakı və Abşeron ərazisində bəzən "Qədəşli şikəstə" də deyirdilər". Bu nə cəfəngiyyatdır? İndi kim zəmanət verə bilər ki, belə bir elmi kitabda nəşr olunan məqalədəki məlumatlar əsasında 30-40 ildən sonra meydana gələn diletant alimlərin dilində "Kəsmə şikəstə" "Lotu şikəstəsi" kimi adlanmayıcaq? Dönə-dönə hər yerdə söyləmişik ki, yolda, maşında, çay süfrəsi arxasında əldə etdiyiniz hər cür məlumatları elmə götirməyin!

Xahiş edərdim ki, müəllif Abşeron kəndləri adından və xalq artisti, istedadlı tarzən Ağasəlim Abdullayevin adından danışmasın. Çünkü bu yaxınlarda mən Ağasəlim müəllimdən "Bakı şikəstəsi" haqqında soruşanda cavabında mənə söylədi: "Mən, heç bir vaxt "Kəsmə şikəstə"nin sonradan "Bakı şikəstəsi" olması faktını heç kimsə deməmişəm. Uzun illərdir ki, Bakı kənd toylarında xüsusən də Nardaranda toy məclislərində xanəndələri müşayiət edirəm. Hələ indiyə qədər eşitməmişəm ki, xanəndələrə "Bakı şikəstəsi" və ya "Qədəşli şikəstə"si sıfariş etsinlər".

Bu problemin doğru və düzgünlüyüünə əmin olmaqdan ötrü zəmanəmizin iki aqsaqqal, tanınmış xanəndələrinə müraciət etdim. Məsələnin nə yerdə olduğunu onlara açıqladım. Lakin müəllifin adını söyləmədim. Onların öz dillərində çıxan fikirləri olduğu kimi sizlərə təqdim edirik:

1. "Şöhrət" və "İstiqlal" ordenli, "Qızıl çinar" mükafatçısı, xalq artisti və fəxri professor Əlibaba Məmmədov:

- Mənim 85-dən çox yaşım var. Ömrümün 70 ilini xanəndəlik sənətinə həsr etmişəm. Demək olar ki, altmış ildən bir qədər çoxunu toy məclislərində, konsertlərdə keçirtmişəm. Amma heç vaxt eşitməmişəm ki, "Kəsmə şikəstə"yə "Bakı şikəstə"si deyilsin və yaxud kəndlərdə ona "Qədeş Şikəstə" adı verilsin. Əvvəla "qədeş" sözünün şikəstəyə nə dəxli var?

Yadına bir hadisə düşdü, qoy onu da danışım, 1950-ci illərdi, yadimdadır. Qarmonçalan Teyyub Dəmirov və mən dəfimlə imkanlı bir adamın toyunda iştirak edirdik. Məclisin şirin bir yerində qonaqlardan biri Teyyubdan "Kəsmə şikəstə" oxumasını xahiş etdi. Teyyub bir qədər çəşqinliq keçirərək, məni göstərdi və dedi: Mənim üçün xanəndə Əlibabanın yanında "Kəsmə şikəstə" oxumaq ayıbdır, qoyun o, oxusun. Qonaq sözündə israrlı idi. Mən isə tez Teyyuba dənərək dedim ki, yaxşı deyil, səni istəyirlər sən də oxumalısan. Bu sözdən sonra Teyyub Dəmirov qarmonda çala-çala bir gözəl "Kəsmə şikəstə" oxudu ki, gəl görəsən. Demək istəyirəm ki, elə o zamanlar da "Kəsmə şikəstə"nin yerinə nə "Bakı şikəstəsi" nə də "Qədeş Şikəstə" deyilməmişdir. Rafiq müəllim, xahiş edirəm mənim adımdan onlara söylə ki, müğama bu cür münasibət göstərmək günahdır.

"Şöhrət" və "Şərəf" ordenli, "Ustad" medallı, Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin "Musiqi sənəti" kafedrasının müdürü, professor Canəli Əkbərov:

- Mən Seyid Şuşinski, Xan Şuşinski, Zülfü Adıgözəlov, Mütləlim Mütləlimov və s. ustad xanəndələr ilə müasirlərim arasında bir mənəvi körpü rolunu oynayıram. Adlarını çəkdiyim xanəndələr ilə bir yerdə işləmiş, üzlərini görmüş, nəfəslərini duymuş və oxuduqlarının şahidi olmuşam. Onların heç birindən "Kəsmə şikəstə"nin "Bakı şikəstə"si olmasını eşitməmişəm. Bütün zərbi müğamlar mənim ifamda lentə alınaraq radiomuzun qızıl fondunda saxlanılır. Mən Cənəli Əkbərov düz 55 il toylarda, el şənliklərində, əlli il isə sərasər bütün Abşeron kəndlərinin toy məclislərində xanəndəlik edirəm. Mənim heç vaxt yadına gəlmir ki, kənd toylarında mənə "Kəsmə şikəstə"nin yerinə "Bakı şikəstə"si və yaxud heç adını çəkmək istəmədiyim sözün, dediyiniz şikəstəni (M.R: "Qədeş Şikəstə") mənə sıfəri etsinlər. Rafiq müəllim, belə adamlar, yəni müğam sənətində yararlı bir işi olmayanlar indi nə demək istəyirlər? Nə qədər gec deyil öz səhvərini mətbuatda etiraf etsinlər".

2. Mən Hacıbaba Hüseynov kimi korifey sənətkarın tədrisi ilə bağlı xatirələrə onunla 12 il birlikdə çalışmış, tələbələri ilə müşayiətçi müəllim kimi işləmiş, Milli Konservatoriyanın baş müəllimi, müğam bilicisi, Sabir Ələkbərova müraciət etməli oldum. Ondan xahiş etdim ki, Hacıbaba müəllimin tədris zamanı "Kəsmə şikəstə" haqqında tələbələrə verdiyi məlumatları açıqlasın. Sabir müəllim də yaddaşında olan xatirələrdən birini belə izah etdi: Hacıbaba müəllim həmişə adını çəkdiyiniz zərbi müğama "Kəsmə şikəstə" deyirdi. Tələbələrinə "Kəsmə şikəstə"ni keçərkən deyirdi ki, bir "Sarıtorpaq şikəstə"si də vardır ki, "Kəsmə şikəstə"yə çox yaxındır".

Burada XIX əsrin axırı və XX əsrin əvvəllərində Abşeronda böyük nüfuzlu malik, klassik müğam ifaçısı "məşhur müğam bilicisi Mirzə Fərəc Rzayevi xatırlamaq yerinə düşərdi. Bizi maraqlıdır, ola bilərmi, Abbasqulu müəllim Mirzə Fərəcdən nümunələr, sitatlar gətirərkən onun haqqında yazılın "Xatirələr" kitabında aşağıdakı qeydlərlə ya rastlaşmasın, ya da rastlaşarkən onları bilərəkdən ötürüb keçsin? Məsələn: "Kəsmə şikəstə"nin Bakı və Şirvan mahallarında "Sarıtorpaq" adlanması M.Fərəc xatirələrinin ritmik (M.R:zərbi) müğamlar hissəsində təsdiq olunur" (3. s. 53).

“Zərbi müğamlar” (3. s. 51)

M.F.Rzayev

1. Kərəmi	10. Şikəsteyi-Şirvan
2. Osman- Gərayi	11. Şikəsteyi-fars
3. Qəribi	12. Qarabağ şikəstəsi
4. Qara kurd	13. Kəsmə şikəstə (Sarıtorpaq)
5. Arazbarı	14. Əşiran
6. Bayatı	15. Keşişoğlu
7. Osmanlı	16. Heydəri
8. Cığatayı	17. Aşıqı
9. Ovşarı	18. Bağlama və qeyriləri

Gördüyünüz kimi, iki böyük sənətkarın “Kəsmə şikəstə” zərbi müğamının yarandığı mühit haqqındaki fikirləri bir-birini tamamlayır.

Yenə də başqa bir mənbədən istifadə etməyi özümüzə borc bilirik. Azərbaycan aşıqlar birliyinin sədri, sənətşunaslıq üzrə elmlər doktoru, professor Məhərrəm Qasımlinin “Şirvan aşiq ifaçılığında müğam-xanəndə üslubunun yeri” məqaləsindən bəzi fikirlərlə tanış olaq: “Şirvan ifaçılığının ana axarını təşkil edən “Şəşəngi”, “Gözəlləmə” və “Şikəstə” havalar silsiləsi də müğam intonasiya üzərində qurulmuş aşiq mahnlarıdır” (4. s. 219). Digər səhifədə isə Məhərrəm müəllim Şirvan aşiq şikəstələrinin təsnifatını verir: “Şikəstə silsiləsində yer alan havalar: “Şirvan şikəstəsi”, “Qədim şikəstə”, “Zarınçı şikəstə”, “Qocaman şikəstə”, “Sarıtorpaq şikəstə”si və s. “Cahargah”, “Şikəsteyi-fars”, “Zil segah” və “Segah” müğamlarından məqam, ritm və intonasiya səviyyəsində faydalılmışdır” (4. s. 219).

Təqdim olunan nümunələrdən belə nəticəyə gəlmək olur ki, “Kəsmə şikəstə” zərbi müğamı Şirvan aşiq yaradıcılığında aşiq-xanəndə dəstələrinin məhsulu kimi qəbul oluna bilər. “Kəsmə şikəstə” zərbi müğamının yarandığı mühitlə tanış olduqdan sonra onun tarixi mənşəyi haqqında düşüncələrimizi, ehtimallarımızı izah edək. Tanınmış dirijor, müsiqişünas alim, xalq artisti Ə.Bədəlbəyli “İzahlı monoqrafik musiqi lüğəti” kitabında (2. s. 44) “Kəsmə şikəstə”ni aşağıdakı kimi xarakterizə edir: “Kəsmə şikəstə” – “Azərbaycan zərbli müğamıdır, instrumental müşayiətində bəzi musiqi cümlələri bir növ qırıq-qırıq ifa olunduğuundan kəsmə adlandırılmalıdır”.

Aparduğumuz araşdırmaclar, aşıqlarla etdiyimiz mübadiləvi səhbətlər əsasında məlum olmuşdur ki, “Kəsmə şikəstə” zərbi müğamının qədim aşiq havaları olan “Dilqəmi” və “Badamı-şikəstə” ilə melodik və ritmik cəhətdən yaxın qohumluq xüsusiyyətlərinə malikdir. “Dilqəmi” aşiq havasını, aşiq sənəti üzrə mütəxəssis Milli Konservatoriyannı dissertantı, dosent Mübariz Əliyev belə izah edir: “Öslində bu havanın adı “Diliqəmi”dir. Yəni, “dili qəmli” deməkdir. Bu aşiq mahnısı da Kəsmə şikəstə kimi ağır tempdə, lirik, minor xüsusiyyətlə havadır. Cümlələri də qırıq-qırıq ifa olunur”.

“Kəsmə şikəstə”nin yaxın qohumluğu olan qədim havalardan biri də “Badamı şikəstə”dir. Dahi Ü.Hacıbəyli “Koroğlu” operasında bu şikəstədən məharətlə istifadə etmiş və yanıqli melodiyası ilə tamaşaçılara zövqünü oxşamışdır.

Oxucularımıza əyani olaraq aydın olmaq üçün “Dilqəmi”, “Kəsmə şikəstə” və “Badamı şikəstə”dən bir parçanın not nümunələrini təqdim edirik.

"Dilqəmi"(6. s. 160)

Qədim aşiq havası

Moderato

Kəsmə şikəstə" (8. s. 15)

Ə.Bakıxanov

n.y. T.Bakıxanov

Moderato

"Badamı şikəstə"(5. s. 85)

Aşıq İmran Həsənovun ifasından

Can

Aşıq İmran Həsənovun ifasından

Muz

Can

Muz

Can

Muz

Can

Muz

Onu da qeyd etmək lazımdır ki, "Dilqəmi" və "Badamı şikəstə"si qədim aşiq havaları olaraq Azərbaycanın qərb bölgəsinin aşiq məktəbinin məhsullarıdır.

Bələ ehtimal olunur ki, Şirvan aşiq-xanəndə dəstələri qərb bölgəsi aşıqları ilə yaradıcılıq ünsiyyətində olmuş, onların ifa etdikləri havalara zərbi qoşaraq arada müğamlar oxumuş və nəticədə "Kəsmə şikəstə" kimi gözəl zərbi mövzusunu meydana gəlmüşdür.

Həqiqət xatirinə onu da etiraf etmək lazımdır ki, "Kəsmə şikəstə" zərbi muğamını Bakı camaati da çox sevir və məmənuniyyətlə qulaq asırlar. Xüsusən də Bakıda qadın toylarında xanımlar "Kəsmə şikəstə"ni çox istədiklərindən qadın xanəndələrinə həmin şikəstəni xüsusi olaraq "Bakı şikəstə"si kimi sıfariş edirdilər. Amma bu istək elə qadın toylarında bir istək olaraq qalmışdı. Lakin xalq gözündə "Kəsmə şikəstə" öz adıyla aprobasiyadan keçərək Şirvan aşiq mühitinə sadiqliyini saxlaya bildi.

ƏDƏBİYYAT:

1. Hacıbəyli Ü.O. Əsərləri II cild. B.: Elm, 1965, 410 s.
2. Bədəlbəyli Ə.B. İzahlı monoqrafik musiqi lüğəti. B.: Elm, 1969, 245 s.
3. Rzayeva-Bağırova R. Tarzən M. Fərəc haqqında xatirələrim. B.: İşıq, 1986, 71 s.
4. Azərbaycan muğamşunaslığı: problemlər, perspektivlər. B.: Təknur, 2015, 559 s.
5. Mehdiyev C. Aşıq havaları I cild. Təbriz, 2004, 146 s.
6. Kərimi S.Ə., Quliyev A.N., Əliyev M.F. Saz məktəbi. B.: Qarabağ, 2007, 232 s.
7. Bakıxanov Ə.M. Azərbaycan ritmik muğamları. B.: İşıq, 1968, 48 s.

Рафиг Мусазаде

доктор философии по искусствоизведению,
профессор АМК

НЕКОТОРЫЕ МЫСЛИ О ЗЕРБИ МУГАМЕ «КЕСМЕ ШИКЕСТЕ»

Резюме

В статье автор дает подробную информацию о зерби мугамах, об ашыгском искусстве. Приводятся веские аргументы против ложных и спорных мыслей о зерби мугаме «Кесме шикесте». Раскрывается история происхождения и особенности исполнения «Кесме шикесте».

Ключевые слова: «Кесме шикесте», ашыг, ритмический мугам, Ширван, Сариторпаг

Rafiq Musazada

PhD on Art science, professor of ANC

ABOUT RIDDLES OF MUGHAM "KASMA SHIKASTA"

Summary

Author provides information about the ashug music, riddles of mugham and shikasta and compelling evidence, expert's attitudes against false statements about Kasma-Shikasta was researched. At the same time performance characteristics and the historical origins of Kasma-Shikastais was disclosed.

Key words: Kasma Shikasta, ashug, riddles of mugham, Shikastas, Shirvan, Saritorpag

Rəyçilər: professor A.Abdullayev;
professor F.Dadaşov